

1

ELS QUIOSCOS DEL POBLE HAN ACABAT ELS DIARIS

Aquest matí, els quioscos del poble han acabat els diaris abans de les onze. Publiquen algunes pàgines parlant del senyor aquell que està segrestat. I han tornat a publicar la carta de l'Estrella i el que va succeir després; per això volem conservar aquells fulls com a record.

Em sembla que és la primera vegada a la vida que hem llegit unes quantes pàgines seguides d'un diari. Al peu de la carta tornava a aparèixer la nostra signatura. La Teresa ha dit que pensa emmarcar-la i posar-la al saló de casa seva com si fos un quadre d'una pintora famosa.

La foto de l'Estrella no hi surt. Els seus pares ho van prohibir; volen que els periodistes s'oblidin aviat d'ella i la deixin en pau. L'Estrella es va posar molt nerviosa quan un càmera i una periodista se li van acostar i van començar a enregistrar-la i a preguntar-li coses.

**LLIURE GRÀCIES A LA SENSIBILITAT
D'UNA DEFICIENT MENTAL.**

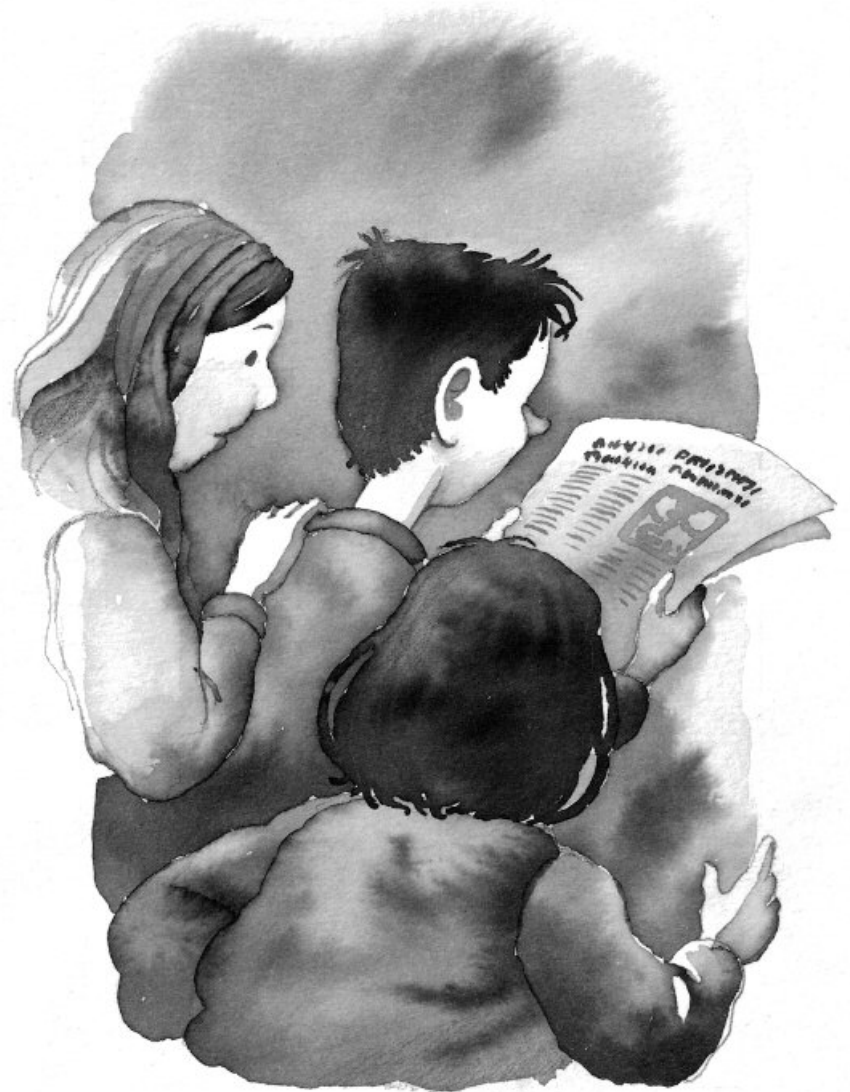
Podrem aviat posar aquest titular a la nostra portada?

Commovedor desenllaç de la història que aquesta redacció els ha anat relatant des de fa dies sobre la desaparició de l'Estrella Canedo. Després del seguiment del cas, els oferim una notícia desitjada i impressionant pel que té d'alliçonadora per a tots.

Avui, gràcies als alumnes de l'Escola Rosalía de Castro que han subscrit, amb la seva valuosa signatura, una preciosa carta escrita per una nena una mica especial, l'empresari Ramon González, que a hores d'ara continua privat de llibertat, pot tenir la certesa que la seva tragèdia personal no està oblidada. A tots els racons del país es continua escoltant una veu unànime: JA N'HI HA PROU!

Ja han passat per al senyor Ramon cent noranta-dos dies de tortura. Tant de bo aquest en sigui l'últim. N'hi hauria prou que la carta i els esdeveniments que va desencadenar fessin en els segrestadors la meitat de l'efecte que han produït en la població sencera.

Ens hem de felicitar per tenir entre nosaltres una noia capaç de fer seu el drama que en aquest moment estan vivint els fills de l'em-

presari, expressant la seva rebel·lia i desesperació de la manera més insòlita. Una carta aparentment simple, carregada d'ingenuïtat, dura i tendra alhora, juntament amb la colpidora actitud valerosa de l'Estrella, anhelem que sigui el que faci reflexionar aquells que semblen adormits davant la barbàrie...